

КОНСКА ПОДКОВА.

Живѣлъ нѣкога единъ глупавъ циганинъ. Ималъ си той и циганка и две дрипави циганчета, които много обичалъ и постоянно се грижилъ, отде да намѣри кжсче хлѣбъ, за да ги нахрани.

Веднажъ, като вървѣлъ изъ улицата, Манго намѣрилъ една конска подкова.

— Ха, — рекълъ си той, — това е голѣмъ кжсметъ. Всички казватъ, че като намѣришъ конска подкова, скоро ще забогатѣешъ.

И засмѣнъ до уши, циганинътъ мушналъ подковата подъ мишницата си и се запжтилъ за вкжщи.

— Жено! — завикалъ той още отъ вратата, — намѣрихъ конска подкова! Свърши се нашиятъ гладъ и сиромашия.

— Истина ли? — зарадвала се циганката. — Ами че една конска подкова — това е четвъртъ конъ, бе Манго! Остава ти да намѣришъ още три, и ние изведнажъ ще станемъ богати.

— Да, разбира се, — потвърдилъ Манго и се замислилъ.

Мислилъ, мислилъ и самъ себе си попиталъ:

— А, отде ще намѣря още три конски подкови?